

וישב על הפסא בראי. והאור מהיא כלל הכל בביתך, וממה אור שכלל בביתך יצא אור רק וקצוץ, ויצא החוצה והואיר את כל העולם. אשרי חלך. צא, בני, צא, ולך אמר המרגלית מהיא שמאריה את כל העולם, שהרי בשעה עומדת לך.

יצא מלפניו ועמד להכנס לאנניה ההייא, ישני גברים עמו. ראה שטי צפרים שהיו באות וטסות על הים. הרים להם קול ואמר: צפרים צפרים, שאטן טסות על הים, הראיתם את המקום שם בר יוחאי? השתחה מעט, אמר: צפרים צפרים, לכוי ותשבו אוטי. פרחו והלכו. נכנסו לים והלכו להן. עד שיצא, הנה אומן צפרים באות, ובתו בתוכה שחנה בר אחת, וכתו בתוכה שחנה בר יוחאי יצא מן המערה ורבו אלעזר בןנו. החל אלין, ומצא אותו משנה, וגופו מלא חלדים. בכה עמו ואמר: כי שראיתיך בכה. אמר: אשרי חלקי שראית אותו בכה. שאלםלא לא ראיתי אותו בכה, לא היהתי בכה.

בא ראה, הקר בהה, לשון קשה, הוא. אומן הרים למטה, וצדיקים האלו שאחוזים בכנסת ישנא, ונקראים הרים ציון אומן הרים שבסביב ירושלים, בגאל שhem מצינים ואומרים זה לזה בצד הייחוד (שבירה) לשפט את הרים עשו, שקטרוג המקטרוג מצד השמאלי. באוטו זמן, והיתה לה הפלוכה. בתקלה נקראת ממלכה, משום שמנינה להשני אדרדים - לימין ולשמאל. ועבשו נקראת מלוכה, בגאל שמנינה להימין. וזה שבתו החושב וארשף לי לעולם. ובגאל

קאים ממשmia לאראע ונחריר כל עלמא עד דיתיב עתיק יומין ויתיב על ברסיה פדקא יאות. וההוא נהורא דאטפליל בביתך. נפק בניריו דקיק וצעיר ונפיק לבך ונחריר כל עלמא, זאה חולך. פוק ברי, פוק, זיל אפטריה דההיא מרגלית דנהיר עולם, דהא שעטאה קיימא לך.

נפק מקמיה וקאים למייל בההיא ארבעה ותרין גובリン בהדיה. חמאתן צפריין הדחו אתיין וטסין על ימא, רמא לון קלא ואמר צפריין צפריין דאתון טאסין על ימא, חמיטון דוק דבר יוחאי תפמן, אשתחי פורתא אמר, צפריין צפריין זילז ואתיבו לי. פרחו ואזילו, עאלו בימה ואזלי להו. עד דנפק, הוא אונן צפריין אתיין יכפומה דחדא מניהו שתקה דחדא וכתיב בגונה דהא בר יוחאי נפק מן מעטה ורבי אלעזר בריה. אזל לגביה ואשפח ליה משניא וגופיה מליא חלידין. בכה (דף יא ע"ב) בהדיה ואמר ווי דחמיתיך דאלמלא לא חמיטה לי בכה לא הוינה בכה. אמר זאה חולקי דחמית לי בכה. השלמה מההשומות (סימן ג)

הא חי הא הר לישנא דתקיפוי הוא. אונין הרים לעילא ואלין צדייקים דאחידן בכנסת ישראל ואקרון הר ציון הרים דסחרני ירושלים בגין דאינון מצוינין ואמרין האי להאי בסטרא דיחודא (עובדיה א') לשפט את הר עשו דקטראג מקטרג מטרא דשמאלא בקהוא זמנה (עובדיה א') והיתה לי המלוכה. בקדמיתא אקרי ממלה בגין דינקא לתרין סטרין לימנא ולשמאלא. והשתא

שהגלוות לא לעוזם היא, שחררי יושבת בגלות.

בא ראה, שפמוך לו (בריה ד) והיה כי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה כי אחד ושמו אחד. בinalg שעדר עכשו, כסישראל בגלות - שכינה עמם, ומלך ביל גבירה אין מלך, אבל אותו זמן, והיה כי מלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה כי אחד ושם אחד. בשנורבקת השכינה בצדיק, אז היא היהוד.

שבך למדנו בסוד של קריית שמע, שאריך אדם לניחד לאדונו וקשר קשי האמונה ברצון הלב. וכשמנגע ל"אחד", אריך לו לבון בא' נסתרת עתיקה (שמקה) של הכל, וח' - שמונה דרגות עליונות מכך מה עליונה עד צדיק. ויד' גדולה - התפקידות של הכנסת ישראל, שהיא חלקו של דור שנקרא (תהלים פ) עני ובין, דוד שנקרא לאוthon דרגות בשנורבקת לאוthon דרגות שלמעלה שרמוות בא"ח. אז היא גדולה וכל העולם יונק ממנה, ואוותם שדים שהם פוגדיםות, (שיר) או הייתה בעינו כמושחת שלום.

בא ראה, פסוק זה על הכנסת ישראל נתבאר. כשהיא בгалות עם בנייה בין אמות העוזם נקרה קטנה, וזה שפטות (שם) אחות לנו קטנה. וכשישראל נרבקים בתורה והולכים בדרך אמרת, אז מתמלאת, ושלום מתחבר בהם. משיבת היא ואומרת, אני חומה ושדי כמגדלות.

באותיו זמן שהתחבר עמי, אז רשלום. א' סוד העתקה הקדוש של הכל. ז' שבע דרגות, ושלום שנקרא צדיק. פירון שהדרגות הלו מתחברות, אז הייתה

לי לעוזם. ובגין דגלותא לאו לעוזם הוא רקא יתבא בгалותא.

הא חזי, דסמיד ליה (זכריה י"ד) והיה כי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה כי אחד ושמו אחד בגינטא שכינה עמהון ומלאה בלא מטרונייה לאו מלכא אליה. אבל ההוא זמנא והיה כי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה כי אחד ושם אחד. בד אתדקת שכינה בצדיק כדיין הוא יחוּדָא.

ההבי אוליפנא ברזא דקרית שמע דבעי בר נש ליחדא למאריה ולקשרא קשיין דמהיינוטא ברעוטא דלבא. ובד מטי לאחד אבעי ליה לבונא בא' סתימא עתיקא (ס"א עתיקא) דכלא וח' תמניא דרגין עלאין מחייב עלאה עד צדיק. ויד' רבתא אתדקותא דכנסת ישראל דאייה חולקיה דוד דאקרי עני ואביון בד אתדקת לאינוין דרגין דלעילא דרמיין בא"ח. כדיין ايיה רבתא וועלמא כויה ינוק מינה ואינו שדים דאיינו (שיר השירים ח) פמגדלות איז היהתי בעינו כמושחת שלום.

הא חזי, חי קרא על הכנסת ישראל אתמר בד ايיה בгалותא עם בנחא בין אומין דעלמא אקרי זעירא הדא הוא דכתיב (שם) אחות לנו קטנה ועד ישראל אתדקרו באורייתא ואזליין באורה קשות כדיין אתמליה ושלום אתחבר בה. אתיבת ايיה ואמרה אני חומה ושדי כמגדלות.

בזהיא זמנא דאתחבר עמי א"ז ושלו"ם. א' רזא דעתיקא קדישא דכלא, ז' שבע דרגין ושלו"ם דאקרי צדי"ק פירון